

Posudek rigorózní práce

Mgr. Petra Holého nazvané Srovnání právní úpravy užívání družstevních a nedružstevní bytů

Rigorózní práce výše uvedeného názvu se zabývá poměrně aktuálním tématem, který je zajímavý jak z hlediska teoretického, tak i praktického. Jde o problematiku, která je důležitá pro družstevní praxi., pro bytová družstva a statisíce družstevníků. Z tohoto pohledu je třeba výběr zvoleného tématu pochválit. Vzhledem k tomu, že však jde o komparaci družstevních a nedružstevních bytů – pojmenování zvolil právě pro účely zpracování této práce – jde o práci značně popisnou, což však komparace zpravidla vždy provází.

Práce je zpracována na 93 stranách textu a je rozdělena do šesti kapitol, z nichž první a poslední je tvořena úvodem a shrnutím. Druhá kapitola se zabývá některými pojmy a definicemi, např. byt, družstevní a nedružstevní byt, členství, členský podíl. Třetí kapitola se věnuje právní úpravě družstevnictví, a to od jejího samého počátku, zák. č. 70/1873 ř. z. přes tzv. socialistické zákony až do současnosti. Čtvrtá kapitola zpracovává všechny podstatné otázky týkající se užívání bytu. Tedy nájemným, společným nájmem a podnájmem, převodem, přechodem a zánikem nájmu. Pátá kapitola se zabývá trestnými činy a přestupky v souvislosti se bydlením. Je poměrně stručná, obsahuje jen dvě stránky. Je otázkou, zda bylo nutné tuto problematiku zpracovávat v samostatné kapitole. V poslední kapitole nazvané Shrnutí poukazuje autor m.j. na výhodnost, která je však relativní, družstevního bydlení, dotýká se i institutu vlastnictví bytu. Vedle tohoto shrnutí by se dalo i očekávat, že rigorózní dospěje k určitému závěru a pokusí se o případné návrhy de lege ferenda. I s touto připomínkou je možno konstatovat, že předkladatel postihl zvolenou problematiku v celém jejím rozsahu.

Použitá literatura je poměrně chudá, obsahuje jen deset titulů. Do nich nepatří autorem uváděné komentáře k zákoníkům, ani slovník. Jako nevhodné se mi jeví jen konstatování, že byly použity tři odborné časopisy, aniž by byli uvedeni konkrétní autoři a jejich pojednání. Snad i proto odkazy pod čarou uvádějí zpravidla jen soudní rozhodnutí či nálezy Ústavního soudu.

Jak už bylo výše uvedeno, jedná se o práci popisnou, která neposkytuje autorovi příliš velký prostor pro vlastní názory. I když v zájmu objektivity je třeba konstatovat, že v některých případech je vyslovuje, v jiných však jen některé problémy popisuje, aniž by k nim zaujal stanovisko, např. na str. 28 první a druhý odstavec.

I přes uvedenou opisnost jde o práci, která má slušnou obsahovou úroveň, autor jasně formuluje a nedopouští se větších nepřesností. Přesto musím na některé z nich upozornit, což je konec konců povinností každého oponenta.

Tak např. na str. 7: bytová družstva vedou tak zvané zjednodušené, nikoliv podvojně účetnictví, str. 13: sídlo podnikatele není už zakotveno v obchodním zákoníku, tato úprava byla přenesena do zákoníku občanského, str. 18: tímto zpracováním se zdá, že autor nerozlišuje mezi smlouvou a závazkovým vztahem, což bych považovala za téměř neodpustitelnou chybu, str. 19: co má autor na mysli, hovoří-li o h o s p o d ř á s k é bilanci, str. 47: zajímalo by mě, proč volání po liberalizaci nájemného je do značné míry nesmyslné.

Pokud pak jde o formální stránku práce, pak obsahuje buď překlepy, případně vynechaná slova - v tom lepším případě, najdou se však i gramatické chyby. Tak např. str. 8, 9, 12, 14, 17, 19, 21, 29, 35, 40, 41, 46, 48, 49 atd. Tyto chyby jsou však zcela zbytečné, zvláště, v současné době vyspělé techniky.

I přes vytčené nepřesnosti lze konstatovat, že práce splňuje náležitosti kladené na práce rigorózní a proto doporučuji její ústní obhajobu.

Praha, leden 2006

oponent

Zahradníčková
